

МИКОЛІ БУДЛЯНСЬКОМУ ВРУЧИЛИ НАГОРОДУ ІМЕНІ ПАНТЕЛЕЙМОНА КУЛІША

В обласній науковій бібліотеці імені В. Короленка з великим успіхом відбулася презентація книги відомого українського письменника, публіциста, журналіста, краєзнавця Миколи Будлянського.

Сергій КВІТНИЦЬКИЙ

Микола Георгійович тривалий час працював у обласній газеті «Деснянська правда» – завідувачем відділу, заступником головного редактора, тож багато його творів, представлених у нових книжках, надрукованих на шпальтах рідного видання.

Читачі добродія Миколу люблять, бо пише не сухо, а тепло, людяно, емоційно. Його розповіді про чудових земляків та красу сільської праці вражають добротою, мудрістю, шляхетністю й високою духовністю. Тому і на презентації зал був переповнений – довелося ще стільці заносити, щоб умістити всіх охочих потрапити на цю справді цікаву імпрезу.

Автор представив дві свої книжки: «Час рікою пливе» (про Олишівку Чернігівського району) та «Розкажіть мені, мамо» (про рідну Держанивку, де народився і жив).

На початку зустрічі президент Міжнародної літературно-мистецької Академії України, заступник головного редактора газети «Деснянська правда», письменник Сергій Дюба урочисто вручив Миколі Будлянському престижну нагороду – міжнародну Літературно-мистецьку премію імені Пантелеймона Куліша, якою Миколу Георгійовича відзначено за художньо-документальну повість про Олишівку називається «Час рікою пливе» та значну творчу діяльність. Журі премії імені Пантелеймона Ку-

ліша (почесної нагороди Академії) очолює відомий український письменник, доктор наук із соціальних комунікацій, провідний науковий співробітник Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка Національної Академії наук України, професор кафедри української преси Львівського національного університету імені Івана Франка Ігор Павлюк.

Сергій Дюба відзначив, що Микола Будлянський водночас успішно працює як письменник, публіцист і краєзнавець. Тому, власне, його книжки – унікальні, це поєднання високої літератури та широкі, проникливі, небайдужої публіцистики (де автор уміло використовує весь свій багатолітній журналістський досвід), а також з великої, ґрунтовної краснавчої роботи. Недаремно повість про Олишівку називається художньо-документальною, адже кожен розділ у ній – це, по суті, окреме та довершене опові-

дання-бувалщина, яке читається буквально на одному подиху. Автор не просто розповідає про історію створення та життя селища Олишівка – від сивої давнини й до наших буремних днів, лібравши величезну кількість архівних матеріалів, а майстерно наповнює свою оповідь долями мужиків, дивовижних, працелюбних, самовідданих людей, які однаково добре трудилися на землі і завзято захищали рідний край та Україну від віроломних ворогів. Тому це – гарна, густа, душевна і цікава проза зрілого Майстра.

Такою ж вражаючою є і книжка «Розкажіть мені, мамо». На думку Сергія Дюби – вона одна з найсильніших у доробку Миколи Георгійовича. Це твір, який справді увічнив рідне село автора – Держанивку та його гарних і чуйних мешканців. Автор має

власний, неповторний, оригінальний стиль, у щонайменше Микола Будлянський досягнув свого вершинного рівня. Ось хоча б початок його твору-бувалщини «Серпцем літо кінчається»: «Висить у синім самотній серп. Вчора мати дожала останнє жниво, а нині вже два полухіпки жита світять логотини кружальцями солом'яних брилків над вибіленою сонцем стернею. Довкола ще зелене город. Ролкриті долоні хрумкого, широкішого листя ледь тримають круглі, завбільшки із наш шкільний глобус, качани капуста, які, здається, ось-ось покотяться втоптанною стежкою іен за город, де мліють уже збіжжя поля. Покотяться зліта серпневого у літо бабине, яке розмежує ледь зрима срібна павутинка, що бринить тужливо осінньо».

«Як прекрасно, натхненно написано! Такий самий захват у мене викликає і знамените «Інтермеццо» Михайла Коцюбинського. Це – велика література!» – підсумував Сергій Дюба.

Микола Будлянський

Багато добрих, гарних слів на презентації прозвучало про Володимира Хоменка, знаного підприємця, науковця та мецената, колишнього керівника сільгосп-підприємства в Олишівці. Нині Володимир Феодосійович мешкає в Києві, однак не забуває про земляків, допомагає, підкується і про українські книги та розповсюдження їх. Власне, книга «Час рікою пливе» написана з ініціативи Володимира Хоменка, він і профінансував її напроцуд ошатне видання. Тут – і гарна тверда обкладинка з чарівною українкою біля річки, і якний (найкращий нині) папір. Тому таку книжку присмію тримати в руках, її хочеться читати!

Меценат Володимир Хоменко теж виступив на цьому чудовому святі, запевнив, що й далі підтримуватиме письменника Миколу Будлянського, тож поперед у обдарованого автора ще не одна чудова, важлива і цікава книжка.

Гарно говорили на презентації всі учасники свята, тому що від душі. Дружно завітала слодя і колети чернігівці, й гості з Києва та Олишівки. Це і співробітники обласної наукової бібліотеки ім. В. Короленка Ірина Каганова (ведуча презентації-засідання клубу «Краснавець»), протойрей церкви Різдва Пресвятої Богородиці в селищі Олишівка отець Іоани, представник толаристів «Чернігівське земляцтво у Києві» Анатолій Коваль, завідувач бібліотеки-філії в Олишівці Тетяна Шермет (яка також дуже допомогла в роботі над книжкою «Час рікою пливе»), президент клубу «Краснавець», очільник обласної організації Національної спілки краснавців України, директор Навчально-наукового інституту історії, етнології та правознавства імені О. М. Лазаревського, професор, заслужений працівник народ-

ної освіти України Олександр Коваленко, керівник Олишівської об'єднаної територіальної громади Сергій Малець, депутат Чернігівської районної ради Василь Ярмоленко. Прозвучали поезія Надії Галковської та пісні у виконанні музичного колективу з Олишівки (до речі, творців чудової пісні «Сині тумани надихнула саме книжка Миколи Будлянського «Час рікою пливе»).

Процитую епіграф до цієї художньо-документальної повісті, взятий із газети «Чернігівське губернське ведомости» за 1854 рік: «У олішевця более соображения, остроумия и воображения, чем у соседних жителей, и вообще, ум его какой-то живой, любознательный, но поверхностный, у тамошних женщин ум более положительный и глубокий». Ось такі дотепні слова! Звісно, жителі Олишівки сприймають їх із гумором. Але ці люди – справді дуже кмітливі, допитливі, красиві душою, що вони й продемонстрували на святі.

А завершити цю розповідь про шляхетну імпрезу хочу словами одного з її учасників, олішівця Василя Ярмоленка: «Я не дочитав ще цю нову книгу Миколи Георгійовича, бо у мене – лише один примірник, натомість неабияка конкуренція з дружиною та кумом, які – також напередки, за першої ж вільної хвилини, хочуть прочитати бодай десяток сторінок, а потім просто відірватися вже від такої книжки не можуть. Взагалі, це тежкє настільки книга практично в кожній олішівській родині. Читають навіть ті, хто років двадцять книжок зовсім не читав! І не просто читають, а й обговорюють. Так от, загальна думка – цю книжку варто пишати, вона – правдива та щира. І це прекрасна книжка не лише про нашу Олишівку, а й про всю Україну».

Фото Юрія ХРОМУШЧИНА

Сергій Квітницький і Микола Будлянський